

NATURA

Article 1er

L'ARBOÇ

En parlar d'Arbúcies m'agrada associar el seu nom al de l'Arboç (*Arbutus unedo*), arbre de 2 ó 3 ms. d'alçada que viu als alzinars i les suredes de no gaire densitat.

L'Arboç és un arbre amb la fulla verda tot l'any, sovint poc desenvolupat i d'aspecte arbustiu. Les seves fulles s'assemblen a les del Llor, però són una mica més petites i tenen el pecícol més curt. Són lluent i dures, amb el marge finament dentat.

A finals d'estiu, apareixen unes flors petitones i blanques, fent ramells curts que pengen al capdamunt de les branques. Aquesta flor, que te forma d'olleta, la veureu tota la tardor, fins a començaments de gener.

El fruit és una baia esfèrica d'uns 2,5 cms. de diàmetre, coberta de petites verrugues. Un cop madur és de color vermell. La seva polpa és de color groc i és comestible, però té un gust farinós i és un xic dessaborida. Aquests fruits són més bons en tornar-se un xic tous, car llavors són més dolços i contenen una mica d'espirt de vi (0,5%).

Amb tot aixó, no convé fer-ne un abús, ja que arriben a emborratxar i a donar malt de cap. Recordem que els llatins l'anomanaven "Unedo", que ve de "unus edo", que vol dir "menjar-ne un", recomanant així que hom no en menjés pas gaires.

L'Arboç ha estat un arbre molt apreciat, sobre tot a l'Edat Mitjana, car tot ell pot aprofitar-se. Les fulles i l'escorça són utilitzats en medicina. L'escorça conté fins un 36% de substàncies tàniques, que varen fer que els nostres avantpassats l'empressin per l'assaonament de les pells. El fruit serveix com aliment i també per a fabricar un vinagre fort, de color vermell. I la fusta no deixa d'ésser un combustible prou acceptable.

Les fulles i l'escorça tenen propietats astringents i s'empren per a combatre les diarrees. Dioscòrides, durant el segle primer de Crist, va donar la següent fórmula: "fer bullir durant 15 minuts 1 unça de fulles o d'escorça seques en un litre d'aigua i deixar-ho refredar. D'aquesta tisana cal pendren 3 o 4 tasses al dia si la diarrea és forta i una tassa en dejú si és més suau".

Ultra la propietat esmentada, la mateixa tisana preparada amb 1/2 unça de fulles o d'escorça, serveix per a guarir l'inflamació de la bufeta.

La flor de l'Arboç té una substància anomenada "arbutina" que fa que la mel que les abelles en treuen tingui un regust amarg.